

L'Eucaristia neix dels sentiments de Jesús i de la seva notable imaginació creativa. Entre els seus sentiments destaca l'estimació en vers els seus, la nostàlgia de la separació i les ganes de retrobar-los. La imaginació creativa el va moure per inventar una forma de marxar sense marxar i de retrobar-los, no solament a ells, sinó també a tot els qui vindrien en els segles futurs. En una paraula: genial!.

Estava en el sopar del comiat. Jesús l'havia preparat amb tota cura. En tenia un desig increïble. Era el moment dels adéus. Al cap de poques hores seria traït. El seu cor estava profundament emocionat. Volia quedar-se amb ells. I des de la commoció profunda dels seus sentiments, agafa el Pa, pren la copa amb el Vi, i els promet que cada vegada que facin el que Ell fa, tornarà a ells amb una especial i real presència.

Aquest és el punt essencial de l'Eucaristia. Sense ell no n'hi ha. Renovar el que Ell va fer, i en amor, creure en llurs paraules i la promesa del retorn sota les aparences del Pa i del Vi.

Com pots dir que l'Eucaristia és avorrida?. L'hem feta avorrida, però l'Eucaristia és el record que fa present Jesús i per acabar-ho de arreglar, entra dins teu com a aliment i força espiritual i com a amistat incombustible.

L'amistat es celebra. L'amistat uneix. L'amistat conforta. L'amistat respecta. L'amistat dóna vida. L'amistat reconcilia. L'amistat crea. L'amistat et fa sentir persona. L'amistat és el fonament del seguiment i de l'amor. Va ser Ell qui va inventar la forma més creativa de fer-se present a la teva vida. Quan s'estima s'accepta el regal de l'Amic tal com Ell l'ha inventat, tal com Ell l'ha volgut i l'ha preparat. Com pots dir que l'Eucaristia és un pal?.

Pensa una mica. Ell vol comunicar-se i ho fa sota la forma d'aliment per tal de mostrar que ve a donar força i coratge, que vol assimilar-se a la teva vida, i formar part de tu. Què importa que qui la presideixi estigui cansat, sigui gran, repeteixi el de sempre... quan ell no és important... sinó Jesús. Si us plau, una mica més de profunditat!

Fins aquí la nostra reflexió ha estat com una ventada sense masses matisacions. Ara cal fer algunes distincions de sentit comú. Molt millor si l'Eucaristia és senzilla, amable, sense llargues explicacions, ben preparada, amb cants que toquin el cor, comunitària que tingui presents les diverses edats, en la llengua pròpia, animada, participada... etc. Ell ho mereix. I la comunitat cristiana, també. Evident. Som humans, tenim sentits, valorem els gestos, els mots, el cant, el recolliment i els silencis, la mà sobre la mà i les ganes de joia. Precisament és el que Ell ens vol donar. Per què, doncs, no t'ofereixes a millorar les eucaristies de la teva comunitat o de la teva parròquia?

No perdem de vista el nucli central de l'Eucaristia. Jesús va desitjar ser rebut i alimentar-nos espiritualment d'aquesta forma. Des de aquesta Centralitat millorem les formes i els estils.

Has pensat que l'Eucaristia dels diumenges és un recés setmanal?. En el proper "suport" de la pregària virtual intentarem explicar-ho